

מ"ח 38343-04-25 - שאול בר נוי נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 38343-04-25

לפני: כבוד המשנה לנשיא נעם סולברג

המבקש: שאול בר נוי
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשה לעריכת משפט חוזר, לפי סעיף 31(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב],
התשמ"ד-1984

בשם המבקש:

החלטה

1. זוהי בקשה חמישית במספר לעריכת משפט חוזר, לפי סעיף 31(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט). כקודמותיה, גם בקשה זו נסובה על הרשעותיו של המבקש, שאול בר-נוי, בהליכים שהתנהלו לפני כ-30 שנים, בעבירות של הטרדה לפי סעיף 30 לחוק הבזק, התשמ"ב-1982, ובעבירות של הסגת גבול והפרת הוראה חוקית, לפי סעיפים 447(א)(1) ו-287 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בהתאמה).

2. הבקשה מיוסדת על העילה הקבועה בסעיף 31(א)(2) לחוק בתי המשפט, שלפיה רשאי בית המשפט להורות על קיום משפט חוזר אם "הוצגו עובדות או ראיות, העשויות, לבדן או ביחד עם החומר שהיה בפני בית המשפט בראשונה, לשנות את תוצאות המשפט לטובת הנידון". דא עקא, השוואת הבקשה דנן לבקשה קודמת שהגיש (מ"ח 4482/24 בר-נוי נ' מדינת ישראל (18.6.2024)), מעלה כי לא חל שינוי כלשהו בראיות שנזכרו בה; גם שינוי של ממש בטענות המבקש - אין בנמצא. אף טענתו הנוספת של המבקש, שלפיה עניינו נופל לגדריה של עילת "עיוות הדין", המעוגנת בסעיף 31(א)(4) לחוק בתי המשפט - הועלתה בבקשתו הקודמת, ונדחתה על-ידי השופט י' עמית בהחלטה מנומקת (שם, פסקה 3). מדובר אפוא ב'אותה גברת, בשינוי אדרת'; הבקשה הנוכחית, מחרה-מחזיקה אחר קודמתה, ושינויים של ממש - אין.

3. משאלה הם פני הדברים, יפים לכאן דבריו של הנשיא א' ברק, בהחלטה בה דחה את בקשתו

השנייה של המבקש לקיום משפט חוזר בעניינו: "בקשה למשפט חוזר [...] אינה הליך העומד לרשות הנידון כל אימת שיחפוץ, ככל שיחפוץ - עד שתיענה בקשתו" (מ"ח 8188/99 בר-נוי נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (24.11.1999)); חלפו למעלה משנות דור, אך "עַמֵּד טַעְמוּ בּוֹ וְיַיְחֹוּ לֹא נִמְרָ" (ירמיהו מח, יא). כך מורה גם תקנה 8 לתקנות בתי המשפט (סדרי דין במשפט חוזר), התשי"ז-1957: "סירב נשיא בית המשפט העליון להורות על משפט חוזר, לא תוגש בקשה נוספת או אחרת בשל עילה ששימשה יסוד לבקשה שסירבו לה". לא היה אפוא מקום להגשת הבקשה דנן, אשר 'ממחזרת' את קודמתה. בהתחשב בכך, שקלתי להשית על המבקש הוצאות לטובת אוצר המדינה, משכבר הערתי בהקשר דומה: "הטיפול בבקשות סרק - תובע משאבים, וגוזל זמן יקר מציבור המתדיינים" (מ"ח 6338-12-24 איכר נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (11.12.2024)). עם זאת, לפני משורת הדין, ומאחר שהמבקש לא הוזהר עד כה בעניין, לא אעשה - זו הפעם - צו הוצאות לחובתו.

הבקשה נדחית בזאת.

ניתנה היום, כ"ו ניסן תשפ"ה (24 אפריל 2025).

נעם סולברג
משנה לנשיא